

İçki tedavide kullanılır mı?

Salih Sütçüoğlu: “Bir arkadaşım var. Haftanın üç günü diyalize gidiyor. Daha önce kanser tedavisi de görmüş. Tedavi sırasında tükrük bezleri alınmış. Tedavi eden doktor haftada bir duble yeni rakı içersen sana çok faydası olur demiş. Tükrük bezleri olmadığı için ilâç yerine bunu tavsiye etmiş. Sadece ilâç niyetiyle bunu devam ettiriyormuş. Bu konuyu dinimizin ölçüleriyle ele alır mısınız?”

ŞİFA DİLEKLERİMİZLE

Öncelikle geçmiş olsun der, Yüce Rabbimden şifalar dilerim.

Derdi veren Cenâb-ı Allah devayı da, şifayı da, çareyi de mutlaka meşrû yoldan ve helâl daireden vermiştir. Vermediğini ve kulunu haram bir müskire mecbur ettiğini düşünmek bizzat Cenâb-ı Allah hakkında su-i zan etmek olur. Modern tıpta buna bir çare bulunmamışsa alternatif tıpta muhakkak bir çare vardır diye düşünüyorum. Bunu araştırmak, konu ile ilgilenen otoritelere veya çevrelere sormak lâzım.

Hatta buradan da çağrı yapalım: Saygıdeğer okuyucumuza bir deva, bir çare bilen bir kimse, bir doktor, bir alternatif tıpçı varsa, sesimizi duyuyorsa, lütfen çağrımıza cevap versin. Kur’ân’ın, “bir insana hayat vermek, çare olmak bütün insanlara hayat vermek gibidir”¹ müjdesine nail olsun inşallah.

Yüce dinimizin bu meselede yaklaşımı şöyledir: Şifa olan bir şeyi Cenâb-ı Hak haram kılmaz. Haram olan bir şeyden de şifa gelmez.

Haram bir müskirin hiç mi faydası yoktur? Muhtemelen vardır. Okuyucumuza doktorunun yaptığı tavsiye gibi. Fakat faydaları mı çok, zararları mı çok diye bir tartıya vursak, eminim zararları daha çok olacaktır.

MUKAYESE YAPALIM

Meselâ yüzde on faydalı, yüze doksan zararlı bir yola girer misiniz?

Yine meselâ yıkım ekipmanları ile bir binayı yıkıyorsunuz. Diğer taraftan, aynı binayı tek başına yapmaya çalışan, düşen taşları yerine koyan bir usta var. Bu usta binayı yıkımdan kurtarabilir mi?

İçkinin vücut üzerinde varsa lokal faydaları ile bünyeye verdiği ağır hasar buna benzer. Belki ağzın yaş kalmasına ya da kanın sulanmasına bir nebze fayda sağlayabilir. Fakat aynı zamanda bünyeye verdiği şu ağır hasarları görmezden mi geleceğiz?

İçki; sinir sisteminde, beyin damarlarında, omurilik ve çevre sinirlerinde çok büyük ve çok çabuk yıpratıcı ve olumsuz tesirler yapar. Beyin üzerinde öldürücü darbeleri vardır. Beyin sinirlerini zedeleyerek kısmî felçlere ve muhtelif hastalıklara sebep olur.

Göz sinirlerini tahrip ederek gözlerin bozulmasına sebep olur. Kalp hücrelerini zedeler ve yorar. Kalp hücrelerinde meydana gelen yorgunluk, “miyokard” denilen kalp adalesinin eskimesine ve yıpranmasına yol açar. Böbrekte yara açar, kanın süzülmesini aksatır. Yaralı böbrek idrardaki zehirleri süzemez hale gelir. Bu zehirli maddeler kana karışır ve “üremi” denilen kan zehirlenmesine yol açar.

Alkol damarlarda kireçlenme meydana getirir. Bu ise erken bunamaya sebep olur. Hücreleri uyuşturur, vücudun hastalıklara karşı direncini kırar. Karaciğerin, kan yığılmasıyla önce büyümesine, sonra büzülmesine yol açar.

DEVA DEĞİL, DERTTİR

Şimdi lokal bir faydayı mı, bütün bedene verdiği ağır hasarı mı tercih edelim?

Esasen şöyle düşünmek daha sağlıklı olur kanaatindeyiz: Madem ki haramdır; bin faydası da umulsa yaklaşmayacağım. İhtiyacım olan faydalarını helâl yollardan temin etmeye çalışacağım.

Şu hadis de kulağımın küpesi olsun:

Tarık b. Süveyd, Hz. Peygambere (asm) şarap konusunda sordu. Peygamber Efendimiz de (asm) onu men etti.

Soran Tarık:

“Ama ben onu yalnızca ilâç ve tedavi için yapıyorum” dedi.

Peygamber Efendimiz (asm):

“O, deva değil, derttir” buyurdu.²

Keza Ebu'd-Derdâ'dan rivayet olunan bir diğer hadiste Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurdu:

“Şüphesiz Allah hastalığı da, şifayı da yarattı ve her dert için bir derman yarattı. Binaenaleyh Allah'ın yarattığı bu şifalı ilâçlarla tedavi olmaya çalışınız, fakat haramla tedavi olmaya çalışmayınız.”³

GÜNÜN DUÂSI

Ey dertlilere deva veren! Ey hastalara şifa veren! Ey yeryüzünü eczahane kılan Allah'ım! Hastalarımıza şifalar lütfeyle! Her derdi rahmetine yol eyle! Bizi umutsuz eyleme! Kusurlarımızı bağışla! Amin.

Dipnotlar:

- 1- Maide Sûresi: 32.
- 2- Müslim, Eşribe, 12 (1984); Ebû Dâvûd, Tıp, 11.
- 3- Ebu Davud, Tıp, 11.